

Одбор за српски језик Српске књижевне задруге одлучио је данас да не подржи Декларацију о заједничком језику, између осталог и због тога што је њен циљ да научно негира историјско утемељење и актуелни статус српског језика.

А Б В Г Д Ђ Ѓ Є Ж З И

Ј К Л Љ М Н Њ О П Р

С Т Ћ У Ф Х Ц Ч Џ Ш

Предаседник Одбора проф. др. Милош Ковачевић, филолог и професор на Београдском Филолошком факултету, подсетио је да су Декларацију иницијирали: ПЕН центар из Сарајева, Удружења Курса из Сплита, Центар за грађанско образовање из Подгорице и Удружење Крокодил из Београда.

Декларација је донета 30. марта ове године у Сарајеву.

Према његовим речима: "Свако ко се бави лингвистиком наведених невладиних организација зна колико и какво је њихово филолошко утемељење и та би чињеница била довољна да филолози игноришу Декларацију".

Одбор сматра да је Декларација добила велик публицитет, те да је циљ да научно негира историјско утемељење и актуелни статус српског књижевног језика.

Одбор у чијем саставу су још била присутна три професора универзитета Славица Гароња, Михајло Сћефановић и Радивоје МИкић је у свом саопштењу истакао да из перспективе србистике Декларација, коју је до сада потписало близу 10.000 угледних личности, сама себи противречи.

Србисти су увек заступали став, пише у њиховом саопштењу, да се у Србији, Хрватској, Црној Гори и БиХ "употребљава заједнички језик" и да је тај језик полицифран.

Као неспорне су и тврдње да четири назива за стандардне варијанте тог заједничког језика "не значе да су то и четири различита језика да мора постојати 'слобода

индивидуалног избора и зражавања језичких разноликости, затим језицка слобода у књижевности, уметности и медијима као и слобода дијалекатске и регионалне употребе".

Они сматрају да је за сваку осуду превођење у судској и административној пракси будући да је реч о заједничком језику и да треба укинути "све облике језичке сегрегације и језичке дискриминације у образовним и јавним установама".

Ове наводе из Декларације Одбор назива "откривањем топле воде".

Веома је важно, наводи се, да највећи део потписника нема лингвистичко образовање и зато нису свесни да ова Декларација негира научне филолошке чињенице на штету српског језика, јер нигде се не каже који је то "заједнички језик који има варијанте".

Одбор тврди да се текстом Декларације српски језик изједначава са својим варијантама, а недвосмислено су оне из политичких разлога проглашене засебним језицима.

Они прихватају да је историјски и научно оправдано да се језик Срба назива српски језик, док је књижевни језик Хрвата хрваткосрпски, Бошњака бошњачкосрпски, а Црногораца црногоркосрпски.

Пошто, према мишљењу Одбора, једино српски језик има статус лингвистички утемељеног језика, његове варијанте су политички језици.

(Танјуг)